

solsko vprašanje. V mestih, ki so na slovenskih tleh in kjer mnogo Slovencev biva ter ni nobene slovenske mestne šole, naj se vendar vzdramijo naši rojaki in odločno zahtevajo: »I mi imamo svoje kulturne potrebe, i mi smo Avstrije zvrsti državljani, zato mora zadostiti našim potrebam — ali občina, ali pa — država! Dajte nam, kar nam gre po božjih in človeških postavah, sicer poprej ne mirujemo!«

Cerkvene zadeve.

Najbolj božje med božjim je, sodelovati pri zveličanju duš.

Za razširjenje sv. katoliške vere med ubogimi zamorci bi bilo zelo važno in uspešno, da bi bilo tu pri nas v Evropi večje zanimanje, kakor doslej, za potrebe afriskih misijonarjev, teh pogumnih oznanjevalcev naše sv. vere, ki so zapustili vse, da bi črnemu delu zemlje prinesli luč sv. vere. Zato je uredništvo lista »Echo aus Afrika«, kakor od Boga prisiljeno, po posebnem privoljenju sv. očeta Leona XIII. ustanovilo prostovoljno družbo svetnih ljudij (»družbo sv. Petra Klaverja«), ki naj odgovarja zgoraj omenjenim potrebam, kolikor je mogoče.

Darežljivosti in navdušenja za Afriko in za misijonske zadeve po naših izkušnjah ne manjka. Zlasti so nižji sloji prebivalstva za to dovzetni, samo da ni takih ljudij, ki bi jih še vnevali. Tako se je pri uredništvu »Echo aus Afrika« nabralo 7000 gl. prostovoljnih darov za afriški misijon; tudi za misijonsko delovanje je isti list nekatere vnel in nedvomno pripomogel, da se je za blagor Afrike mnogo molilo in žrtvovalo. Pa še dvakrat, trikrat toliko bi se doseglo, ko bi se to zanimanje še bolj razširilo: s tem, da se priporoča »Echo« in »Majhna afriška knjižnica«, da se predstavljajo in izdajajo taki in enaki spisi v raznih drugih jezikih, da se v manjših društvih bere in predava o tem predmetu, da se v posameznih mestih našega cesarstva napravijo nabiralnice paramentov, ponošenih oblek i. dr., da se redno dopisuje in občuje z dobrotniki Afrike, zlasti z botri odkupljenih zamorskih otrok itd. — Za vse to pa ni dosti jeden sam človek. Uredništvo lista »Echo aus Afrika« si ne sme več nalagati, kakor si je, in ne sme svoje delovanje razširiti, kakor bi rado, in če bi nagnjenje bilo še toliko. Prišel je zategadel čas, da se na priprošnjo sv. Jožefa in sv. Petra Klaverja zateče k presv. Srcu Jezusovemu in iskreno prosi: »Gospod, tudi temu vinogradu, ki si mu čudovito iz nič dal nastati, pošlji sedaj delavcev!«

O da bi vendar nekaj pobožnih duš ta klic uslišalo in se čutilo pripravljenih, da se udeležijo pri tem misijonskem delu!

Urejena je pa »družba sv. Petra Klaverja« takó, da zamore dvojna vrsta oseb k njej pristopiti: 1. taki, ki so prosti in ki si želijo skupnega pobožnega življenja in bogoljubnega delovanja, — ne da bi imeli prav za prav poklic za samostan —, ki bi torej bili pripravljene svojo osebo in vse svoje moči popolnoma za Afriko žrtvovati; 2. taki, ki ostanejo med svetom, oziroma v svojej družini (ali vsaj za sedaj ostati morajo) in ki le zlasti znotranje želijo za apostolstvo med zamorci še posebno delovati, — kolikor jim seveda pripuščajajo stanovske skrbi —. Prvi (družbenice) se naselejo — po svojih sposobnostih, željah in narodnosti — v posameznih družbinah stanoviščih, da bi po našem navodilu za afriško stvar delovali. Kdor bi pri tem

iskal kakih namenov gledé življenja, temu lahko dosti dobrega in tolažljivega obetamo. Dolgočasje in kako bi še imenovali vse bolezni novošegnih gizdalink in postopačev, vsega tega se družbenici ni treba bati. Seveda pa moremo v prvi vrsti tiste sodelavke v poštev jemati, ki same premorejo kak mesečni donesek, da se preživijo, ali pa položijo v ta namen primerno svoto. Pozneje, če ljubi Bog dá, bode gotovo tudi mogoče tudi nepremožne osebe sprejemati, če imajo le očividni božji poklic in kažejo izredno vnetost za to delo in posebno sposobnost za njo.

Kdor pa želi kaj več zvedeti o našem delu, naj se oglasi pri nas pismeno ali osebno pod naslovom: General-Leitung der St. Peter Claver-Sodalität Salzburg, Dreifaltigkeitsgasse 12, ali pa z zasebno adresó: grofinja M. Terezija Ledohovska (drugo kakor prej). — Vse za Boga in za Afriko! Uredništvo: »Echo aus Afrika«.

Gospodarske stvari.

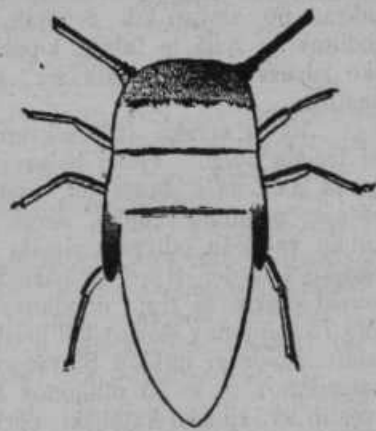
Uima gorice.

(Dalje.)

b) Trtna uš ima podobo drugih ušic, katere živijo na cvetlicah, živini ali na človeku. Ona je zelo majhna žuželka, ki na koreninah trsa čepi in sok iz njih žuža ali srka po starih cevih ali ščetinastih rilcih, katere v škornjo vpiči, da ta oteče in zagnije; celi trs pa se posuši (slika 1). Kadar pičalnikov ali rilcev ne rabi na lazi, vloži jih v žleb ali vtok na trebuhu, da se ji ne zlomijo (slika 2). Uška pa naglo raste (slika 3) in se večkrat preliči (slika 4), predno se zlija in muha postane,

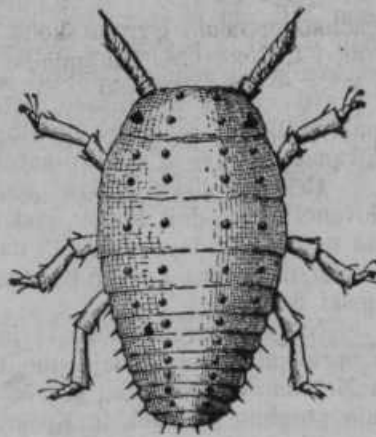
Slika 1.

Slika 3.

Slika 2.

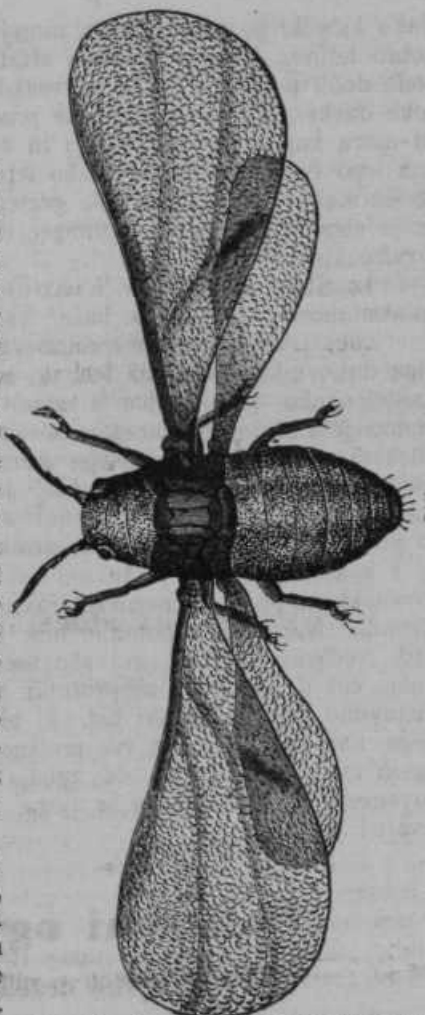

Slika 4.

Slika 6.

ter letance dobi: ušenka (Lausliege) imenovana (slika 5.) Ta za meter daleč zletava, pa zopet na listje poseda, kjer zleže dnevoma 2—3 samorodne gnide, (slika 6); ali skoz 10—11 dnij po 30 do 50 gnid; čez 14 dnij se iz drobnejših rudečkastih gnid izležejo oniči, in iz debelejših žoltilih pa onice. Zdaj zležejo dvojice na staro rozgo, se spolovijo in čez 3—4 dni zleže onica edino večjo gnido za škornjo, kjer je skoz zimo skrita, dokler je pomladansko solnce sušca ne oživi; potem leze, kakor mlada uska na korenino. Tam zopet pije in se samorodno plodi.

Slika 5.

Vsaka uska zleže na dan 3—4 gnide, ki v toplem vremenu čez 12 dnij razpočijo, v vročem že 4—5 dnij ter izležejo samorodne, brez oniča plodne uske, ki do 6—8 roda ležejo samorodne gnide. Po tem načinu se uska v naših krajih plodi; v topljših deželah ima svojo zalego na listju, kjer ji je lažje do živega priti, kakor pri nas, ker se pod zemljo skriva, skozi pesek rije in po koreninah od trsa na trs zleže in povsod celo vrsto samorodnih gnid zapusti, ki so sprva belkaste, pozneje žoltkaste, končno pa rjave in drobičke, kakor prah, da jih s prostim očesom le komaj zapazimo, ki se pa čudežno plodijo ter naredijo:

c) Škoda velikansko, katere nikakor prav preceiniti ne moremo. Le poglej gorice, ki so nekaj stale dva- ali deset tisoč goldinarjev, zdaj so sirote brez veljave in kupca! In takih goličav je neizmerno po svetu; žaliče! tudi že pri nas preobilno. Ako se vrhu tega pomislimo, da se je nekaj za 1300 milijonov goldinarjev vina prodajalo, kar se je zdaj po uski zelo skrčilo, bomo nekoliko precenili grozno škodo te nesrečne trtosušnice. Lepo Krajno je ta uska uničila, in le z velikim trudom in nezmernimi potroški se razcveta v svojo prvotno slavo. Pa še Bog vé, če bo delo imelo — zaželjen obstanek! Krasne Haloze, kinč božjega ustvarjenja — kažejo gola rebra in žalostno lice. Ljudje so obupni postali, komaj se uborno preživijo, ter mislijo na izselitev. (Dalje prih.)

Sejmovi. Dne 6. julija v Poličanah (za svinje).

Dne 8. julija v Oplotnici, pri Sv. Juriju ob Pesnici, na Hajdinju in v Pišecah. Dne 10. julija v Imencem (za svinje). Dne 11. julija na Bregu pri Ptujju (za svinje.) Dne 12. julija v Rogatcu, na Planini in v Šoštanju.

Dopisi.

Iz Celja. (Okrajni zastop.) [Konec.] Nato pobija g. dr. Dečko jako spretno Traunov predlog in očita nasprotni stranki, da ona, ko je bila v večini, nikoli ni imela niti sence istih ozirov na slovensko stranko, ker ni ne jedenkrat ne ustmeno, ne pismeno dala kake izjave v slovenskem jeziku itd. G. dr. Schurbi nato zagovarja, seveda, Traunovo stališče, pa se vendar poda v toliko, da prizna, da se ne tirja, da bi morale slovenske pobotnice biti predstavljene. Nadalje pa začne očitati slovenski večini, zakaj je izbrala ravno ga. Trauna med pregledovalce računov. To se vidi tako, kakor da bi navlašč izbrali gospoda, kateri slovenski ne zna, češ, da imamo mi strah, da bi se prenatanko pregledali okrajni računi od njihove stranke. Pred glasovanjem je na to načelnik dr. Serneec odločno zavrnil dr. Schurbija sumničenje, se pozval na-to, da so računi bili, kakor je poročevalce sam trdil, popolnoma natanko pregledani in v redu najdeni in je pristavil, da je slovenska stranka navlašč že predlanskim izvolila med pregledovalce računov ravno gospoda Trauna in sicer zato, ker je smatrala tega gospoda med vsemi nasprotniki najspodobnejšim, presoditi račune in celo knjigovodstvo. Ker pa dr. Schurbi siloma sumiči izvolitev tega gospoda, bode si narodna stranka to že zapomnila po svoje za prihodnjo volitev. Pri glasovanju je bil račun od vseh Slovencev, pa tudi od velike večine nemških udov odobren; predlog gosp. Trauna zaradi jezika pri knjigovodstvu pa zavržen s 16 slovenskimi zoper 14 nemških glasov. Dalnje štiri točke dnevnega reda so se vršile brez zavir. Poročevalca, g. dr. Dečko in notar Baš sta, kakor tudi poprej, iz uljudnosti poročala v slovenskem in nemškem jeziku. Nova debata se je začela zaradi opustitve občinske ceste Megajnice — Zabukovca. Poročevalce dr. Dečko je predlagal, da se pritrdi sklepu občine Griže; dr. Schurbi je govoril proti; potem notar Baš v slovenskem jeziku za predlog poročevalca, in ko se je vsedel, so se zopet slišali glasovi od nemške strani, naj se jim tudi po nemško razloži, kaj je gosp. notar govoril. Nato je us'al gosp. notar in je dejal, da jim hoče iz uljudnosti ustreči. Sedaj pa se čujejo glasi: »Muss!«; od Slovencev protesti zoper to besedo in predno je mogel gosp. notar nadaljevati svoj govor, je že upil g. dr. Schurbi, da mu je odveč, da bi morali vsakokrat prositi za to, da se jim raztolmači slovenski govor in je odšel. Z njim s prva kaki trije ali štirje in po daljšem odmoru so odšli še drugi nemški udje okrajnega zastopa, in g. dr. Schurbi dobil je še ukor od načelnika, naj le tiho odide; da nima besede; če hoče iti, naj odide molčeč. Ker je potem ostalo le 16 Slovencev in ker je pri prvi seji za sklepčnost treba najmanj 21 oziroma vsaj 20 glasov, se seja ni mogla nadaljevati in je odšla nemška stranka očitno le zato, da bi preprečila daljnjo sejo in se radovala nad tem, da sami nismo mogli skončati seje. Došla sta bila med sejo še jeden slovenski ud in po skončanjej seji še jeden slovenski ud, tako, da je vsega skupej jih bilo prišlo na ta dan 18 narodnih udov. Iz tega se razvidi, da je treba vsem slovenskim udom okrajnega zastopa zvesto prihajati v skupno sejo in zlasti pa tudi točno ob uri. Ako bodo vsi zvesto spolnjevali svojo narodno in državno dolžnost s točnim dohajanjem, bode zbor ostal sklepčen in se ne bode treba meniti zato, če nemška stranka odde, ali ne, in to si naj vsak narodni ud okrajnega zastopa vzame kot vodilo za prihodnost!

Iz Petrovč. (Kedaj bodo obč. volitve?) Če ravno je že davno potekel čas sedanjemu občinskemu odboru, vendar še do sedaj ni znano, kedaj bodo nove volitve. Kaj je pač temu vzrok? Sedanji odbor se boji,